

РЕШЕНИЕ

№ 26

гр. Ямбол, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, I ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пепа Ил. Чиликова

Членове: Петранка Ст. Жекова
Гергана Ж. Кондова

при участието на секретаря Иванка П. Златева
в присъствието на прокурора Е. Зл. Г.
като разгледа докладваното от Петранка Ст. Жекова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20242300600011 по описа за 2024 година

Въззивното производство е образувано по жалба на въззивника-подсъдим А. И. Т., подадена чрез служебно назначения му защитник адвокат Ж. Г., против присъда № *****г. постановена по нохд № *****г. по описа на Районен съд- Ямбол.

С обжалваната присъда въззивникът- подсъдим Т. е признат за виновен в това, че на *****г.в гр.Ямбол, около 16 часа, от постройка в двор, находящ се на ул.“Д.Д.“ №1 е отнел чужда движима вещ – велосипед, марка *****, модел ***** на стойност 1080лв. от владението на собственика му Е. И. Д., без негово съгласие с намерение противозаконно да го присвои, поради което и на основание чл.194, ал.1 и чл.58а, ал.1 от НК му е наложено наказание 6 месеца лишаване от свобода.

На основание чл.66, ал.1 от НК изтърпяването на наложеното наказание е отложено за срок от 3 години, считано от влизане на присъдата в сила.

На основание чл.25, ал.1, вр.чл.23, ал.1 от НК е определено общо наказание по настоящата присъда и по присъда постановена по нохд № *****г.на ЯРС в размер на 6 месеца лишаване от свобода.

На основание чл.66, ал.1 от НК изтърпяването на определеното общо наказание е отложено за срок от 3 години, считано от влизане на присъдата в сила.

Подсъдимият е осъден да заплати на гражданския ищец Е. Д. сумата от 1080лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди, като е отхвърлен предявения иск за разликата от 1080лв.до 1100лв.като неоснователен.

Подсъдимият е осъден да заплати и направените по делото разноски в досъдебното производство, както и държавна такса в размер на 50лв.върху уважения размер на гражданския иск.

В жалбата на подсъдимият Т. се навеждат доводи за явна несправедливост на наложеното наказание, като се прави искане същото да бъде намалено до законовия минимум от 3 месеца.

Въззивникът- подсъдим Т. участва в съдебно заседание лично и със служебно назначения си защитник адвокат Г., чрез която поддържа жалбата си. Прави се искане за намаляване размера на наложеното наказание към минимума предвиден в разпоредбата на чл.194, ал.1 от НК.

Участващият по делото прокурор от Окръжна прокуратура- Ямбол пледира за неоснователност на жалбата, поради което иска да се потвърди присъдата на районния съд.

ОС- Ямбол след като обсъди доводите в жалбата, пледоарията на защитника на подсъдимия и заключението на прокурора, съгласно правомощията си по чл.313 и чл.314 от НПК, извърши цялостна служебна проверка на присъдата и приема следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срока по чл.319 ал.1 от НПК и от лице имащо право и интерес да обжалва. Разгледана по същество същата се явява **неоснователна** по следните съображения:

Съдебното производство в районния съд е разгледано по реда на глава XXVII от НПК. В първото по делото съдебно заседание подсъдимият се е признал за виновен и е признал изцяло фактическата обстановка изложена в обвинителния акт, като е изразил искане да не се събират доказателства в тази насока. С нарочно определение по чл. 372 ал.4, вр.с чл.371 т.2 от НПК съдът е приел, че при постановяване на присъдата ще ползва доказателствата

събрани на досъдебното производство.

Присъдата е постановена при напълно изяснена фактическа обстановка, която се споделя от въззивната инстанция.

Подсъдимият Т. е роден на 24.02.1987г.

Преди извършването на инкриминираното деяние не е бил осъждан. Осъден е на основание одобрено споразумение, в сила от 2****г. по нощ № ****г. на ЯРС на три месеца лишаване от свобода, за престъпление по чл.195, ал.1, т.3 и 4 от НК извършено на ****г. На основание чл.66, ал.1 от НК изтърпяването на наказание е отложено за изпитателен срок от 3 години.

На ****г. около 16 часа подсъдимият се разхождал по ул.“Д.Д.“, гр.Ямбол. Минавайки покрай дом №1 видял, че в намираща се в двора постройка без врата е оставен велосипед, марка ****, модел **** и решил да го открадне. В изпълнение на взетото решение влязъл в постройката и взел велосипеда. След това го продал на св.Н.Я. за 100лева.

От заключението на изготвената на досъдебното производство оценителна експертиза от вещото лице М. Д. е видно, че стойността на отнетия велосипед е 1080лв. Същият е собственост на Е. Д..

Районният съд за да постанови присъдата си е приел за установена същата фактическа обстановка, като правилно и обосновано е кредитирал всички събрани гласни и писмени доказателства на досъдебното производство- показанията на свидетелите Н.Я., О.Г., Е. Д. и Е. Л., от заключението на стоково-оценителната експертиза и приложените по делото писмени доказателства- характеристична справка и справка за съдимост на подсъдимия.

Всички посочени доказателства са безспорни и кореспондират помежду си, поради което решаващата инстанция правилно и обосновано ги е кредитирала.

При правилно изяснена фактическа обстановка районният е направил напълно обосновани правни изводи, като е приел, че подсъдимият Т. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл.194 ал.1 от НК, тъй като на ****г. в гр.Ямбол, около 16 часа, от постройка в двор, находящ се на ул.“Д.Д.“ №1 е отнел чужда движима вещ – велосипед, марка ****, модел **** на стойност 1080лв. от владението на собственика

му Е. И. Д., без негово съгласие с намерение противозаконно да го присвои.

Районният съд е направил пълен правен анализ на извършеното от подсъдимия деяние, който се споделя от въззивната инстанция и поради липса на обжалване в тази насока е ненужно да се преповтаря.

Относно вида и размера на наложеното наказание:

При определяне вида и размера на наказанието на подсъдимия районният съд е отчел всички налични смегчаващи и отегчаващи вината обстоятелства и правилно е стигнал до извода, че наказанието на подсъдимия следва да бъде определено при условията на чл.54 НК, с прилагане на разпоредбата на чл.58а, ал.1 НК. Правилно и обосновано е прието, че подсъдимият не е осъждан към момента на извършване на деянието, както и че отнетата вещ е на сравнително ниска стойност. Съдът не споделя становището във въззивната жалба, че са налице многобройни смегчаващи вината обстоятелства, а именно проявено лекомислие и искрено самопризнание и разкаяние. Самопризнанието му не следва да се приема като смегчаващо вината обстоятелство, тъй като същото е елемент от допустимостта на производството по чл.372, т.2 от НПК и основание за намаляване на наказанието с една трета. Не би могло да се приеме, че подсъдимият е извършил кражбата поради лекомислие, тъй като същия е бил 35 години, т.е. във възраст в която постъпките и действията са обмислени. На това основание определеното наказание 9 месеца лишаване от свобода е справедливо и съответно на степента обществената опасност на деянието и на личността на подсъдимия. Със същото биха се постигнали целите на наказанието визирани в чл.36 от НК, а именно да се поправи и превъзпита осъдения да спазва законите и добрите нрави, да му въздейства предупредително и едновременно с това да въздейства възпитателно и предупредително спрямо останалите членове на обществото. Искането за определяне на наказанието при условията на чл.55 от НК е неоснователно, тъй като наличните смегчаващи вината обстоятелства не са нито многобройни, нито е налице изключително такова.

По тези съображения съдът намира, че наложеното на подсъдимия наказание лишаване от свобода, при условията на чл.54, вр. с чл.58а, ал.1 от НК в размер на 6 месеца лишаване от свобода е справедливо и съответно на

степената на обществената опасност както на извършеното деяние така и на личността на подсъдимия.

Прилагането на разпоредбата на чл.66, ал.1 от НК е законосъобразно, тъй като са налице материално правните предпоставки за това, като в тази насока въззивната инстанция споделя мотивите на районния съд.

По отношение приложението на чл.25, ал.1 от НК:

Съгласно разпоредбите на чл.25, ал.1 и чл.23, ал.1 НК, общо наказание се определя по отношение престъпления извършени в условията на реална или идеална съвкупност, т.е. когато едно лице извърши няколко престъпления преди да е имало влязло в сила присъда за което и да е от тях, или е осъдено с отделни присъди за деяния извършени преди влизането в сила на която и да е от присъдите.

Районният съд съобразявайки се с посочените разпоредби е стигнал до правилен и законосъобразен извод, че са налице условията за определяне на общо наказание по отношение на споразумение по нощд № *****Г.на РС-Ямбол и по настоящата присъда, тъй като деянията за които е осъден са извършени от Т. преди влизането в сила на посочените съдебни актове. Този извод съдът прави, тъй като инкриминираните деяния са били извършени респективно на *****Г. и на *****Г., а първото определение за одобряване на споразумение е влязло в сила на 2*****Г./ по нощд № *****Г./. Наказанията по посочените присъди са от един и същи вид- лишаване от свобода, а най-голямото е това по настоящото дело в размер 6 месеца лишаване от свобода, поради което общия размер на наказанието правилно е определен в този размер.

Постановено е отлагане изтърпяване на общото наказание на основание чл.66, ал.1 от НК за изпитателен срок от 3 години, като правилно е прието, че налагането на условно наказание би оказало възпиращо и превъзпитателно въздействие по отношение на подсъдимия.

По отношение на гражданския иск:

При горния изход на делото предявения граждански иск за репарирание на причинените от престъплението имуществени вреди е основателен и

доказан до размера на стойността на отнетата вещ 1080лв., поради което присъдата в тази и част е правилна законосъобразна. Законосъобразно и правилно е отхвърлен предявения граждански иск за разликата от 1080лв.до 1100лв.

Правилно са присъдени всички направени по делото разноси на досъдебното производство, които следва да се заплатят от подсъдимия, както и държавна такса съобразно уважения размер на гражданския иск..

По изложените го- горе съображения, въззивната инстанция в настоящия съдебен състав счита, че обжалваната присъда следва да бъде потвърдена, тъй като не са налице основания за нейното изменение или отмяна.

Водим от горното и на осн. чл.338 НПК , Ямболския окръжен съд ,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № *****г.постановена по нохд № *****г. по описа на Районен съд- Ямбол.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____